

TEKST 45: Stening står ikke til diskussion

Abdul Wahid Pedersen (f. 1956) er konverteret til islam. Han er skoleleder for en arabisk friskole og ledende imam i moskeen på Nørrebro (hvor han prædiker på dansk). Han svarer her på et kritisk spørgsmål

Spørgsmål

Aviserne i hele Europa, herunder i Danmark, har i de sidste uger bragt mange artikler om stening af ugifte mødre i Nigeria.

Ifølge kommentarerne begås disse drab i henhold til domfældelse på grundlag af islamisk strafferet (sharia) i den muslimske del af Nigeria. Det er også hændt, at domfældte mødre er blevet benådet af Nigerias ikke-muslimske præsident, især vel som følge af vestlig og kristen intervention. Det siges imidlertid, at andre ofre af denne art er på venteliste.

I den anledning vil jeg gerne spørge dig som muslimsk imam om dit syn på denne form for islamisk strafferet, idet den jo efter almindelig dansk opfattelse må opfattes som en helt uacceptabel strafferetlig reaktion.

For så vidt du uden forbehold kan bekræfte, at danske muslimske, religiøse ledere også tager absolut afstand fra denne form for straf for forseelser, som normalt ikke på nogen måde betragtes som forbrydelser, vil jeg gerne vide, om man fra dig og andre danske imams side har taget initiativ til reaktioner og protester mod de nigerianske religiøse ledere, der er ansvarlig for domfældelserne, og hvori disse reaktioner nærmere har drejet sig. Eller har man overladt sådanne protester til vestlige og kristelige organisationer?

20

Med venlig hilsen
Jørgen Wahl

Svar

I det nordlige Nigeria har befolkningerne ved flertalsbeslutninger valgt at indføre islamisk lovgivning, og det er jo derfor noget, som resten af verden må tage til følge. Som jeg læser dit spørgsmål, fornemmer jeg, at du helst
5 så, at muslimer verden over vil bebrejde de nigerianske beslutningstagere, at de har valgt denne vej.

Vi kan hurtigt blive enige om, at stening til døde er en meget grusom form for afstraffelse, men det ændrer ikke på, at den set i et islamisk lys er blevet forordnet af Skaberen selv. Vi er derfor umiddelbart ikke bemyndi-
10 gede til at ændre på samme.

De ting, som er givet i Koranen eller af Profeten Muhammed i en utve- tydlig form, står for så vidt ikke til diskussion blandt muslimer. I samme øjeblik, vi ville sætte disse ting til diskussion, ville vi jo i bund og grund have erklæret os som ikke troende på Allah og Hans budbringer og ville
15 dermed have stillet os selv udenfor Islam.

Det får du naturligvis ikke nogen muslim til at gøre. Når Allah har foreskrevet en så voldsom og uhyggelig straf, skal det forstås på rette måde. For det første er det meningen, at folk ikke skal begå hor, og Allah har derfor stillet en straf i udsigt, som kan få de fleste til at holde sig fra det.

Du skriver, at denne handling almindeligvis ikke opfattes som en forbry-
20 delse. Det er for så vidt rigtigt nok, set ud fra en moderne, vestlig tankegang, hvor selv det kristne forbud mod hor bliver ignoreret blandt kristne.

Men det er sandelig ikke rigtigt set i en global sammenhæng. Og i Islam forbliver hor og utugt forbudt, uagtet hvilken vej vinden blæser.

Der er meget strenge krav til en domsfældelse i Islam. I forbindelse med
25 hor eller utugt skal der være fire øjenvitner til selve handlingen, eller en uforbeholden – og gentagen – erklæring om, at man vitterlig har begået en sådan handling.

I langt de fleste tilfælde, hvor to mennesker uden at være gift, fornøjer
30 sig med hinanden, vil de holde det hemmeligt, og hvis de beder om Allahs tilgivelse for deres overtrædelse, vil Han også kunne tilgive dem.

I situationen i Nigeria finder jeg det meget ejendommeligt, at man kan dømme kvinden og ikke manden, selv om det naturligvis er tydeligt, at hun er gravid. Men hvis der er tale om voldtægt, er hun – efter min ringe
35 opfattelse – uskyldig. Nu er jeg ikke jurist, skal jeg for god ordens skyld sige, og mine vurderinger af juridiske spørgsmål er derfor ikke nødven- digvis korrekte.

Men i øvrigt synes jeg, at der er så mange andre ting, som virkelig presser
40 på i verden i dag, at det kan være vanskeligt at finde tid til at dykke ned i en enkelt-sag, som jeg ikke kender godt nok til overhovedet at vide, hvad den drejer sig om i detaljer. Pressen vælger at fokusere på en enkelt begivenhed, og så skal vi alle partout forholde os til den sag.